

رويداد

تداوم اعتراضات علیه نتانياهو

● شهروندان اسرائیلی شنبه‌شب بار دیگر با تجمع مقابل منزل بنیامین نتانياهو، نخست‌وزیر این رژیم، برکناری او را خواستار شدند. در جریان این تظاهرات، پلیس شماری را بازداشت کرد. از سوی دیگر، دادگاهی با صدور حکمی جلسه اثبات پرونده فساد مالی نتانياهو را ضمن موافقت با درخواست وکیل او برای تأخیر شش‌ماهه در رسیدگی، به تاریخ ژانویه ۲۰۲۱ موکول کرد.

میانجیگری سازمان ملل میان بغداد و اربیل

● منابع از ورود هیئت سازمان ملل در عراق به خط میانجیگری میان دولت فدرال بغداد و دولت اقلیم کردستان عراق خبر دادند که هدف از این امر، نزدیک‌کردن دیدگاه میان دو طرف و تلاش برای امضای توافق درازمدت با هدف حل مشکلات موجود است.

۵۰ هزار معترض در یک شهر روسیه

● اعتراضات خیابانی به دستگیری و حبس سرگنی فورگال، استاندار استان خاباروفسک روسیه از حزب لیبرال‌دموکرات همچنان ادامه دارد و در تازه‌ترین راهپیمایی در همین رابطه بیش از ۵۰ هزار نفر در حمایت از او به خیابان آمدند.

رد اتهام حملات سایبری علیه بریتانیا

● سفیر روسیه در بریتانیا ادعای دخالت سایبری در انتخابات سراسری و سرقت فرمول واکسن کرونا توسط دانشمندان این کشور را رد کرد. اندری کلین تصریح کرد: هیچ منطقی پشت این اتهام‌ها وجود ندارد و دلیلی نمی‌بینم که از آن به‌عنوان بهانه‌ای برای طرح اتهام علیه مسکو استفاده شود.

عمل جراحی موفقیت‌آمیز امیر کویت

● علی جراح الصباح، وزیر امور دیوان سلطنتی کویت، اعلام کرد صباح الاحمد الجابر الصباح، امیر این کشور، صبح روز گذشته عمل جراحی انجام داد. او دراین‌باره گفت که این‌ عمل موفقیت‌آمیز بود.

تظاهرات در جنوب عراق

● جنوب عراق روز گذشته به‌دلیل ادامه بحران برق شاهد اعتراضاتی بود و معترضان خیابان‌ها را با لاستیک‌های به آتش کشیده‌شده بستند. به گزارش ایسنا، به نقل از عربی ۲۱، در استان الدیوانیه به‌دلیل نابسامان‌بودن خدمات برق‌رسانی اعتراضاتی به وقوع پیوست و لاستیک‌هایی به آتش کشیده شد. در کربلا نیز به همین دلیل معترضان به خیابان‌ها آمدند.

تمرین نظامی گسترده ارتش روسیه

● روسیه در تصویری دراماتیک از تشدید تنش‌های بین‌المللی، ۱۵۰ هزار سرباز و بیش از صد کشتی جنگی را در وضعیت آماده‌باش و تحت دستور مستقیم رئیس‌جمهور ولادیمیر پوتین قرار داده و در یک تمرین نظامی شرکت داده است.

خواهر کیم جونگ اون در مسیر قدرت

● کارشناسان امور کره شمالی گفته‌اند خواهر کیم جونگ اون با ارتقای درجه در کمیته مرکزی حزب حاکم کره شمالی و قرارگرفتن در موقعیتی که می‌تواند جای برادرش را به‌عنوان رهبری این کشور بگیرد، در آستانه تبدیل‌شدن به یک قدرت مطلق قرار گرفته است.

معترضان فرانسوی و آلمانی دوباره در خیابان

● بیش از هزارو ۵۰۰ معترض با دردتداشتن پلاکاردهایی که روی آنها نوشته شده بود «ژادپرستی از نظر روحی، جسمی و جهانی می‌کشد»، در برلین و پاریس دست به راهپیمایی زدند.

تایلندی‌های معترض در خیابان

● صدها معترض تایلندی با تجمع در مرکز تاریخی شهر بانکوک، خواستار استعفاي دولت و اتخاذ قانون اساسی جدید شدند. اعتراضات روز شنبه اولین مورد از زمان برداشته‌شدن برخی از محدودیت‌های مرتبط با ویروس کرونا بوده و از سوی گروهی موسوم به «جوانان آزادی‌بخش» سازماندهی شده بود.

دادگاهی شدن عمر البشیر

● عمر البشیر، رئیس‌جمهوری برکنار شده سودان، همراه ۱۵ نفر نیروهای مسلح این کشور و هشت غیرنظامی از رهبران اخوان‌المسلمین، فردا در دادگاه حاضر می‌شوند.

جهان

آغاز نخستین سفر خارجی نخست‌وزیر عراق به عربستان، ایران و ایالات‌متحده

موازنه قدرت؛ آرزوی دست‌نیافتنی کاظمی

عکس: Reuters

البته مورد تأیید مقام‌های رسمی ایران قرار نگرفته است. با این حال تردیدی نیست که ایران نفوذ زیادی در میان شیعیان عراقی دارد و عربستان هم در سال‌های پس از سقوط حکومت صدام، با اقدامات متعددی تلاش کرده نقش ایران در این کشور را کمربند و جای پای خود را محکم کند؛ تلاشی که تاکنون نتیجه‌ای مثبت نداشته است. از سوی دیگر ایالات متحده نیز علاقه‌ای ندارد تا دولتی در بغداد روی کار بیاید که کاملاً تحت فرمان قدرت‌های منطقه‌ای باشد.

در چنین شرایطی که عراق در میدان رقابت قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی قرار گرفته، مصطفی کاظمی می‌خواهد در مذاکرات خود با مقام‌های ریاض، تهران و واشنگتن نوعی تعادل قدرت در عراق

توافق پنهان ایران وایالات متحده

در ماه‌های گذشته گزارش‌هایی از سوی رسانه‌های غربی و عربی منتشر و ادعا شد که روی کارآمدن کاظمی محصول توافقی پنهان ایران و ایالات متحده است؛ به‌گونه‌ای که تهران حاضر به حمایت از نخست‌وزیری کاظمی در عراق شد و در مقابل واشنگتن نیز به برخی کشورها اجازه داد تا بخشی از دارایی‌های مسدودشده بانک مرکزی ایران برای خرید دارو آزاد شود. این گزارش

خود را در راستای اهداف خود می‌داند.

روسیه، چین را فدای روابطش با هند می‌کند

مسکو در چند مرحله آغاز شد. سرگنی لاوروف، وزیر خارجه این کشور، ماریا زاخاروف، سخنگوی این وزارتخانه، دیمیتری پسکوف، سخنگوی کاخ کرملین، در کنار مقامات رسمی سفارت روسیه در هند از نخستین مقاماتی بودند که درباره این بحران لب به سخن گشودند و برای کاهش درگیری‌ها ابراز امیدواری کردند. در ۱۷ ژوئن همچنین یک تماس تلفنی درباره «خط کنترل واقعی» بین معاون وزیر خارجه روسیه و سفیر هند در این کشور برقرار شد؛ هرچند این تماس تلفنی با ابتکار دولت دهلی انجام بود. نکته درخور توجه آن است که در تمامی این مدت هیچ‌گونه تعامل و ارتباطی بین روسیه و چین برقرار نشده بود.

بدون شک بخشی از تلاش دیپلماتیک روسیه می‌تواند در پشت صحنه اتفاق افتاده باشد؛ گزارش برخی از رسانه‌ها درباره «اقدامات احتیاطی» مسکو برای خنثی‌کردن این بحران، خود خواه همین تلاش‌های محرمانه است. اما لاوروف در نشست مطبوعاتی بعد از ویدئokonفرانس بین روسیه-هند-چین گفت دلیلی نمی‌بیند که روسیه با هر کس دیگری برای کمک به هند و چین خدمات ویژه خود را به آنان تحمیل کند. در حقیقت هیچ‌گاه فاش نشد که روسیه چه تلاش ویژه‌ای برای کاهش تنش‌ها انجام داده؛ هرچند کاملاً مشخص است که مسکو خواهان برقراری صلح بین یکن و دهلی است.

این باور در مسکو وجود دارد که امنیت و ثبات در منطقه اوراسیا تا حد زیادی به تعامل بین اضلاع مثلث دهلی-مسکو-پکن وابسته است. بر این اساس همکاری سه‌جانبه بستر اصلی برای اولویت‌های سیاست خارجی کاخ کرملین است؛ از گسترش تسلیحات هسته‌ای گرفته تا ترورسم بین‌المللی و قاچاق مواد مخدر. البته این مسئله به معنای «راهبرد اوراسیای بزرگ‌تر» نیست؛ مفهومی ژئوپلیتیکی که چهار سال پیش از سوی ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری این کشور مطرح شد. مکانیسم‌های منطقه‌ای مانند سازمان همکاری‌های شانگهای، اتحادیه اقتصادی اوراسیا و مثلث روسیه-هند-چین موسوم به «ریک»، بخش‌های جدایی‌ناپذیر این سازوکار هستند. در چنین ساختاری بروز اختلاف جدی در روابط دهلی و پکن، از نظر روسیه به معنای فروپاشی ایده «اوراسیای بزرگ‌تر» است؛ ایده‌ای که از سوی شرکا به‌شدت مورد استقبال قرار گرفت.

اکنون تحلیلگران برجسته روسی نیز با تصمیم‌گیرندگان در کرملین هم‌صدا هستند و این اجماع وجود دارد که مسکو در جهان کنونی به‌شدت دوقطبی، باید به دنبال حفظ استقلال استراتژیک خود باشد. در گزارش منتشرشده درباره ایده‌های جدید در عصر سیاست خارجی روسیه، تیمی از استادان دانشکده عالی اقتصاد مسکو پیشنهاد دادند که در سناریوی فعلی

ریاض رهسپار بغداد شده است». با وجود تلاش‌های کاظمی برای ایجاد ثبات در داخل و خارج عراق، برخی تحولات اخیر در این کشور نشان می‌دهد او در گام‌های اولیه ایجاد ثبات حتی در داخل عراق هم ناکام بوده و راهی طولانی و دشوار در پیش دارد.

انتظارها از کاظمی

کاظمی در شرایطی قدرت را در بغداد به دست گرفت که مردم به‌خصوص شیعیان عراقی، چهار خواسته مشخص از او داشتند؛ پیشرفت محسوس در مبارزه با فساد و محاکمه مقام‌های ارشدی که در این فسادها دست داشتند، معرفی و مجازات آمران و عاملان کشتار معترضان عراقی در ماه‌های گذشته، اعمال کنترل واقعی نهادهای رسمی دولتی و حکومتی بر تصمیم‌گیری‌ها و تعیین سیاست‌ها در عراق و قطع نفوذ نهادهای گروه‌های غیررسمی که به آنها «دولت پنهان» می‌گویند و در نهایت هم موفقیت‌ کاظمی و دولتش برای برگزاری انتخاباتی زودهنگام و عادلانه همان‌گونه که وعده داده بود. با این حال، اخیرا دو واقعه نشان داد که او چالش‌هایی جدی برای عمل به وعده‌های خود و ایجاد ثبات در داخل عراق دارد. کاظمی در ماه ژوئن به سرویس ضدتروریسم عراق (CTS) دستور داد تا عاملان حمله به نیروهای آمریکایی در عراق را که بر اساس اطلاعات ارائه‌شده از اعضای کاتب حزب‌الله بودند، دستگیر کند. اما با اعتراض و تهدیدها از سوی اعضای این گروه، بازداشت‌شدگان سه روز بعد آزاد شدند و تنها یک نفر از آنان در حبس ماند. این واقعه نشان می‌دهد که دولت رسمی عراق هنوز هم قدرت رویارویی با گروه‌های غیررسمی در عراق را ندارد. اما ضربه جدید به قدرت کاظمی، قتل هشام الهاشمی، مشاور برجسته امنیتی حکومت عراق، در ابتدای ماه جاری میلادی بود. تحقیقات و تفسیرهای رسمی، گروه‌های شبه‌نظامی غیررسمی در عراق را عصبانی کرده بود و به نظر می‌رسد این قتل پیامی از سوی این گروه‌ها برای کاظمی باشد تا بیش از این پا در کشش این گروه‌ها نکند. اکنون فشار زیادی روی کاظمی وجود دارد که عاملان قتل هاشمی را به عدالت بپردازد. اگر او در داخل عراق موفق به انجام چنین مسئولیت نشود، بسیار خوش‌بینانه است که انتظار داشته باشیم بتواند تعادلی در رقابت قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در کشورش برقرار کند.

خود را در راستای اهداف خود می‌داند.

روسیه، چین را فدای روابطش با هند می‌کند

روسیه باید رهبری جنبش غیرمتعهدها را در دست بگیرد و به همین دلیل همکاری با هند برای اتحاد این جنبش ضروری است. «دیمیتری ترینین»، رئیس مرکز مسکو در بنیاد آمریکایی «کارنگی»، دراین‌باره می‌گوید: هدف استراتژیک مسکو باید این باشد که سطح روابطش با هند را به سطح روابطش با چین ارتقا دهد؛ زیرا چنین رابطه‌ای، تعادل ژئوپلیتیکی مورد نیاز مسکو را در اوراسیا فراهم می‌کند. این دیدگاه، این نگرانی مسکو را عیان می‌کند که کرملین از ابفای نقش به‌عنوان «شریک جزء» کهن پرهیز می‌کند و خواهان برجسته‌کردن نقش مهم و چشمگیر هند در محاسبات ژئوپلیتیکی خود است.

در چنین جارجوبی پرسش‌های مداومی مطرح می‌شود: آیا همچنان مثلث «ریک» زنده است؟ چه چیزی پشت این نماد مخفی شده است؟ آیا این اتحاد قابل فروش است و جلسات سه‌جانبه چه نتایجی را به دنبال دارد؟ صرف‌نظر از سطح کارایی پایین «ریک»، جلسه مجازی وزرا به همراه سفر سه‌روزه «ارجاتا سینگ»، وزیر دفاع هند به مسکو، نقش مهمی در توسعه روابط روسیه و هند دارد. تصمیم جدید دهلی برای پیشبرد کنفرانس ویدئویی سه‌جانبه را نباید به اندازه منشور «ریک» -جه در امور منطقه‌ای و چه در مسائل سیاست خارجی هند- مهم شمرد؛ بلکه باید آن را در راستای تلاش حداکثری دهلی برای حفظ روابط خوبش با مسکو ارزیابی کرد.

حضور وزیر دفاع هند در رژه نظامی در میدان سرخ، با وجود اوضاع متشنج در «خط کنترل واقعی» و افزایش نگرانی‌ها درباره شیوع ویروس کرونا، نشان‌دهنده روابط پایدار بین این دو کشور است؛ امری که در روسیه به‌شدت از آن استقبال شده است. مسکو نیز به نوبه خود چاره‌ای جز حمایت از دهلی‌نو ندارد تا بتواند درخواستش را برای هرچه‌سرعیت‌تحويل‌دادن تجهیزات نظامی مطرح کند.

این تغییر نگرش در سیاست‌های خارجی مسکو حاکی از آن است که اختلافات بین روسیه و چین بیش از تصورات است. اما تا زمانی که مسکو تحت فشارهای اقتصادی و سیاسی غرب باشد، بدون شک خنده‌ای به اتحادش با پکن وارد نمی‌شود.

بنابراین به طور یقین زمان آن نیز فرارسیده است که مسکو روابطش با دهلی را ترمیم کند؛ رابطه‌ای که کلید اصلی برای دستیابی به یک تعادل ژئوپلیتیکی واقعی در منطقه است. بدیهی است که روسیه برای اجرا و ارتقای برنامه‌های جهانی و منطقه‌ای خود، به هر دو شریکش نیاز دارد و از همین رو کرملین زیرکانه به سیاست ایجاد توازن ادامه خواهد داد و مثلث «ریک» حتی اگر تنها یک نماد صرف باشد، در سیاست خارجی مدنظر ولادیمیر پوتین جایگاه بالارزشی دارد.

جاسوسی محققان آمریکایی از مقامات دفاعی روسیه

به‌سایت‌های نظامی مشخص با مظنون در روسیه نزدیک بود، رهگیری کردند. آنها دریافتند که در تاریخ ۹ آگوست سال ۲۰۱۹ میلادی یعنی یک روز پس از آنکه یک موتور موسکی آزمایشی در آزمایشاتی منفرج شد و جان چندین نفر را گرفت، ۴۸ تلفن همراه در سایت آزمایش موسکی نیونوسکا حضور داشتند. این محققان همچنین توانستند تحرکات مقاماتی را که گمان می‌رفت به این حادثه واکنش نشان دهند، نظارت و جاسوسی کنند. هنوز مشخص نیست آیا این تیم توانسته هویت مالکان این ۴۸ تلفن همراه را شناسایی کند یا خیر.

اجازه می‌دهد تا به آرشیو داده‌های مربوط به مکان تلفن‌های همراه که از منابع مختلف به دست آمده، دسترسی پیدا کنند. این روزنامه افزود: این شرکت این محصور را تبلیغ نمی‌کند و مشتریان خود را ملزم می‌کند تا درباره وجود این محصول سکوت کنند. این داده‌های ظاهرا تأمین‌شده توسط شرکت بابل‌استریت (Babel Street) به دست آوردند. روزنامه وال‌استریت ژورنال مدعی شد اگرچه شرکت بابل‌استریت خود را به عنوان سرویس نظارت رسانه‌های اجتماعی توصیف می‌کند، اما محصول مجرمانه‌ای تحت عنوان «مکان‌یابی ایکس» (Locate X) دارند که به مشتریان

این گروه از استادان و محققان دانشگاه می‌سی‌سی‌پی که از سوی پنتاگون تأمین بودجه می‌شدند، داده‌های منطقه جغرافیایی جمع‌آوری‌شده توسط اپلیکیشن‌های مختلف موبایل از تلفن‌های همراه کاربران را که سپس به شرکت‌های بازارآبادی از تلفن‌های همراهشان، رهگیری و جاسوسی کردند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، هنوز مشخص نیست چرا این محققان به طور ویژه صنعت دفاع روسیه را هدف گرفتند اما آنها اشاره کردند که احتمالاً اقداماتشان به نفع آژانس‌های دولتی و مجریان قانون آمریکایی بوده است.

در حوالی میدان سرخ

فرازوفرودهای کرملین و ساختمان شماره ۱۰ خیابان داویننگ

احمد وخشیتیه، دانشیار دانشگاه ملی اوراسیا

● دوم فوریه ۱۹۲۴ بود که روابط دیپلماتیک میان مسکو و لندن برقرار شد؛ همکاری‌هایی که اگرچه زیر سایه اصطکاک منافع در گذر زمان جلو آمد، اما گاهی تضادها آن‌قدر آشکار شد که انجامد بر روابط میان کرملین و ساختمان شماره ۱۰ خیابان داویننگ چیره شد. پس از فروپاشی شوروی و شناسایی روسیه از سوی بریتانیا، نخستین بار در جولای ۲۰۰۷ بود که به‌دنبال اخراج چهار دیپلمات روس، سرگیجه‌ای در روابط دو کشور آغاز شد؛ اخراجی که به گفته دیوید میلیبند، وزیر خارجه اسبق بریتانیا، پاسخخی بود به امتناع مسکو برای استرداد آندری لوکوی که به اعتقاد لندن در قتل الکساندر لیونیونکو دست داشته است. اما روی کارآمدن دیوید کامرون از یک سو و دیمیتری مدودف از سوی دیگر، تغییراتی را در یخبندان روابط دو کشور ایجاد کرد تا نخست‌وزیر وقت بریتانیا با رئیس‌جمهور وقت روسیه در حاشیه نشست گروه هشت در کانادا دیدار و گفت‌وگو کنند؛ دیداری که اندکی بعد در حاشیه نشست گروه ۲۰ تجدید شد و رهبران دو کشور توافق کردند که روابط خود را به بالاترین سطح گسترش دهند. گام اول سفر دوزره کامرون به مسکو در یازدهم و دوازدهم سپتامبر بود که به موجب آن اسناد همکاری قابل ملاحظه‌ای ویژه در حوزه مالی و تجاری از سوی سران دو کشور امضا شد. پس از آن با روی کارآمدن مجدد ولادیمیر پوتین بر مسند قدرت، او با کامرون در حاشیه اجلاس گروه ۲۰ در نوزدهم ژوئن در مرکزیک دیدار کرد تا تأکیدی بر ادامه گفت‌وگوهای انجام‌شده میان رئیس‌جمهور سابق و دیوید کامرون داشته باشد؛ روندی که با سفر یک‌روزه او به لندن در دوم آگوست ۲۰۱۲ ادامه یافت؛ رهبران دو کشور این‌بار علاوه بر مذاکرات برای توسعه روابط اقتصادی، درباره سوریه که بحران نوظهور آن زمان بود نیز صحبت کردند. آمدورفت پوتین و کامرون نشان‌دهنده گرمی روابط میان مسکو و لندن بود که می‌توان آن به دوران طلایی در همکاری‌های دو کشور یاد کرد؛ نقطه عطفی برای هم‌گرایی هرچه بیشتر که حاصل آن سفر کامرون به سوچی در جولای ۲۰۱۳ و سنت‌پترزبورگ در سپتامبر همان سال بود.

درست هنگامی که روابط روسیه و بریتانیا به دوران طلایی خود رسیده بود، ظهور بحران اوکراین بیکاره روابط را به سختی روبه‌رو کرد؛ موضوعی که با مسمومیت سرگنی اسکرپال و دخترش با گاز اعصاب به نقطه اوج خود رسید تا روابط مسکو-لندن در تاریک‌ترین نقطه خود پس از پایان جنگ سرد قرار بگیرد.

اگرچه پس از این واقعه، سخنگوی کرملین تأکید کرد که ما دیوانه نیستیم که کمی قبل‌تر از برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه و جام جهانی چین اقدامی کرده باشیم، اما بریتانیا، مسکو را متهم به ترور مأمور اطلاعاتی سابق روس کرد که به اتهام جاسوسی برای بریتانیا از سال ۲۰۰۴ در زندان بود و به موجب یک تبادل میان دو دولت در سال ۲۰۱۰، رهسپار لندن شده بود؛ موضوعی که تحریم‌های انکیلس علیه مسکو را نیز رقم زد تا روابط یکباره منجمد شود. براینند این موضوعات سبب شده است که در سه سال گذشته تنش‌های لفظی میان مقامات دو‌کشور به صورت علنی بالا بگیرد.

در همین رابطه، ماه گذشته میلادی کرملین اعلام کرد که پوتین برنامه‌ای برای حضور در نشست واکسن ویروس جهانی کرونا که به دعوت بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا انجام شده است، ندارد. عدم تمایل مسکو خیلی دور از ذهن نیز نبود؛ چراکه بریتانیا فهرستی از افراد و سازمان‌های روسی از جمله دادستان کل روسیه را مشمول تحریم‌های جدید کرده بود. اما پنجاهینه گذشته مرکز ملی امنیت سایبری بریتانیا یک گروه هکری به نام «APT۲۹» را به تلاش برای سرقت فرمول واکسن کرونا متهم کرد و مدعی شد به احتمال زیاد این گروه متعلق به دستگاه اطلاعاتی روسیه است؛ موضوعی که مقامات کرملین آن را خیال‌پردازی خواندند. در این بین، این تنش‌های لفظی فقط در این موضوع خلاصه نشد و از سوی دیگر وزیر خارجه بریتانیا در نطق خود در مجلس عوام، مسکو را متهم به دخالت در انتخابات پارلمانی کشورش از طریق حملات سایبری کرد؛ اگرچه سخنگوی وزارت خارجه روسیه این ادعا را رد کرد و آن را در تناقض با صحبت‌های مقامات لندن دانست. البته باید به این موضوع توجه داشت که در همه‌پرسی برگزیت نیز این ادعا از سوی برخی در انگلستان مطرح شد که نیک کیل، رئیس امور جهانی فیس‌بوک که پیش‌تر معاون نخست‌وزیر بریتانیا نیز بوده است، دخالت روسیه را رد کرد.

در این میان اگرچه گفت‌وگوهای راهبردی در قالب ۲+۲ (وزرای خارجه و دفاع) مسدود شده و روابط سیاسی و دیپلماتیک شرایط بغرنجی را سپری می‌کند، اما نکته قابل تأمل اینجاست که روابط تجاری میان دو کشور با رشد چشمگیری از ۱۰ میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار در سال ۲۰۱۶ به ۱۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار در سال گذشته رسیده است که بدون شک سرمایه‌گذاری‌های انباشت‌شده بریتانیا در روسیه (۲۳٫۸ میلیارد دلار) و روسیه در بریتانیا (۱۱ میلیارد دلار) نقش مهمی در تحقق این مهم دارد. در شمار‌های بعدی «در حوالی میدان سرخ» بیشتر به نقش همکاری‌های تجاری در آینده سیاست خارجی مسکو و لندن خواهیم پرداخت.